



KAMIL VÁCLAV FORMÁNEK, POSLEDNÍ PŘEVOR MILOSRDNÝCH BRATŘÍ V PROSTĚJOVĚ

V září letošního roku uplyne 105. výročí od narození řádového bratra Kamila Václava Formánka, rodáka z Čermné. V červenci 2011 uplynulo 55 let od jeho smrti. Tato dvě výročí si připomeneme jeho krátkým životopisem. Podkladem k této stati je krátká, písemně zachycená, vzpomínka jeho rodného bratra Vojtěcha. Není již mnoho pamětníků, vyjma blízké rodiny, kteří by o něm mohli vyprávět své vzpomínky, aby bratr Kamil nezapadl zcela v zapomnění. Vždyť každá obec či město si svých rodáků a lidí, kteří něco ve svém životě dokázali nebo se něčím proslavili, váží. Převor Kamil Formánek se ničím významným v očích tohoto světa neproslavil. Byl „jen“ pokorným, obětavým a věrným služebníkem Božím, který celým svým krátkým životem sloužil bližním jako milosrdný bratr.

Václav Formánek se narodil 24. září 1906 v dolní části Čermné, v chalupě čp. 83 na Smrčině, kde prožil své mládí. Narodil se jako třetí z jedenácti dětí manželům Terezii a Vincenci Formánkovým. Pokřtěn byl ve farním kostele sv. Jiří. Břimován byl ve svých 14 letech dne 22. 6. 1920 královéhradeckým biskupem ThDr. Josefem Doubravou spolu s jeho pomocným biskupem ThDr. JUDr. a PhDr. Karlem Kašparem. Tehdy svátost Ducha sv. z Čermné a okolí přijalo přes 800 věřících. Obecnou a měšťanskou školu vychodil v Čermné (nyní Dolní Čermné). Byl slabšího a menšího vzrůstu, proto se vyučil pekařem u pana Otty Cejnara v Čermné čp. 80. Po vyučení jako tovaryš pracoval v pekárně v České Třebové na Parníku. S ním tam pracoval ještě jeden rodilý Čermák Jan Vašátko, jehož manželkou byla Matylda Kunertová z Čermné. Václav byl hudebně vzdělaný. Hrál výborně na křídlovku.

Vojenskou základní službu sloužil v Josefově a Milovicích. Pro svou mírnou povahu, píli, obětavost a skromnost byl oblíbený u vojáků i velitelů. Vojenskou službu tam s ním sdílel, v Čermné dobře známý, pan Emanuel Vaško z čp. 12, který na něj rád vzpomínal: „Václav Formánek hrál ve vojenské kapele na křídlovku a zároveň dělal i hlavního trubače při troubení slavnostních fanfár. Veliteli tamního regimentu se také staral o šimla.“ A to vše mimo náročnou základní vojenskou službu. Veškeré jeho povinnosti byly nad únosnou hranici tělesně slabého vojáka. A tehdy pomohl pan Emanuel Vaško. Ten byl písařem u vojenského lékaře a vymohl mu ze zdravotních důvodů zákaz náročného hraní ve vojenské kapele.

Po vojenské službě nastoupil na místo pekařského tovaryše v Praze. Tam se blíže seznámil s řádem Milosrdných bratří, do kterého byl přijat v roce 1929. Po dvou letech noviciátu složil dočasné sliby na 4 roky a poté v řádovém kostele sv. Šimona a Judy v Praze (nyní je z kostela koncertní síň) dne 8. prosince 1935 složil slavné doživotní řeholní sliby ve věku 29 let a přijal řádové jméno Kamil. Nebyl knězem, byl řádovým bratrem. Po složení doživotních slibů pracoval v nemocnici v Bratislavě. Zde obhájil odborné zkoušky z ošetřovatelského kurzu a pracoval tu jako ošetřovatel. V době okupace fašistickým Německem byly mnohé kláštery zrušeny. Zrušení postihlo i klášter s nemocnicí v Bratislavě. Bratr Kamil odešel tedy na Moravu a přijal místo vychovatele a zdravotníka v učňovském domově školy oděvního závodu firmy Rolný v Prostějově.

Po osvobození v roce 1945 pomohl oživit a znovuotevřít klášter a nemocnici Milosrdných bratří v Prostějově. Velkou pomoc a finanční prostředky dostal klášter a nemocnice od americké pomoci Unra. Vyskytlo se i mnoho sponzorů a dobrodinců z města a okolí, kteří poskytli hmotnou pomoc jako nemocniční zařízení, ložní a osobní prádlo pro pacienty i peníze. Nemocnice byla po německé okupaci zpustlá a bylo nutné ji rychle opravit. Zde s opravami nemocnice pomáhali dobrovolně různí řemeslníci, včetně rodného bratra Josefa - natěrače, který však nestačil natřít několik set oken kláštera a nemocnice, neboť brzy na to zemřel. Mimo starosti o opravy bratr Kamil obětavě pracoval v nemocnici, kde bližním nemocným sloužil s nasazením všech svých sil. Velmi se zajímal o nové léčebné postupy. Pro nemocné připravoval mastě, bylinné čaje a léčivé směsi. Uměl trhat i zuby. Zdrojem finančních prostředků pro nemocnici byla výborně zavedená klášterní lékárna a také podpora mecenášů (sponzorů). Při své práci se bratr se bratr Kamil modlil tzv. „střelné modlitby“. Rád říkával, že střelné modlitby jsou šípy mířené do nebe.

V Tebe jsem Pane doufal, necht
nejsem zahanben na věky!



Zobrazná vzpomínka se doporučuje
B. P. Kamil Formánek
+ 24. IX. 1906 + 9. VII. 1956
definitor o převor řádu Milosrdných
bratří v Prostějově
Zesnul v Pánu v 25. roce příklad-
ného řeholního života
Ať odpovídá v pokoji!
Kamil Formánek

Před komunistickým převratem v roce 1948, v předtuše těžkých let pronásledování církve a řádů, byl bratr Kamil Formánek pro svou velkou houževnatost, píli, odpovědnost a znalost manažerství zvolen převorem kláštera. Měl v plánu opravit řádový kostel a klášter. Do „únorového vítězství“ stačil z plánových akcí provést opravu interiéru a pozlacení oltářů v řádovém kostele sv. Jana z Boha, kde vyčerpal značnou část řádových peněz. Po zrušení řádů a zabrání veškerého jejich majetku, včetně peněz, totalitní komunistickou mocí, již nebylo možné v opravách pokračovat.



Převor Kamil Formánek se v dubnu 1950 dožil násilného zabrání kláštera Milosrdných bratří v Prostějově a zrušení všech mužských i ženských řádů a kongregací, včetně jejich zařízení v celé ČR. Samozřejmě, že z nemocnice museli odejít i Milosrdní bratři. Bratr Kamil poté sloužil starým lidem v domově důchodců. O těch, kterým sloužil, říkával „moji staříčkové“. V roce 1956 se nakazil infekční žloutenkou od pacienta a dne 9. července 1956 zemřel v nedožitých 50-ti let života a v necelém 25. roce příkladného řeholního života. Pochován je na hřbitově v Prostějově.

Václav Kamil Formánek tak byl posledním převorem kláštera Milosrdných bratří v Prostějově, neboť klášter po roce 1989 již nebyl obnoven.

Bratr Kamil miloval děti, zvláště svých příbuzných, a proto velmi rád zajížděl do svého milovaného rodiště, Dolní Čermné, kde byl vždy srdečně vítán.

js.

DVĚ KNIHY, KTERÉ MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILY

První je bezesporu **Jeruzalémská bible**. Jde o špičkové dílo katolické biblistiky. Zahrnuje 46 knih Starého zákona a 27 knih Nového zákona. Tento název získala proto, že je dílem Jeruzalémské biblické školy, která byla otevřena už v roce 1890 za účelem čelit kritikám, které uváděly v pochybnost pravdivost údajů uváděných v Písmu. Tato obrana mohla být účinná jen tehdy, pokud se opírala o přísné vědecké zkoumání. Jejím útočištěm se stal jeruzalémský dominikánský klášter, kde byl ukamenován svatý Štěpán.

Prvního překladu v roce 1946 na základě bibl. filologie, historie a archeologie se z původních jazyků ujali Francouzi. Ten se stal základem pro další edice v řadě evropských států.

Myšlenka překladu do češtiny v minulém režimu se jevila jako neuskutečnitelná. Přesto už v polovině roku 1980 dominikán otec Dominik Duka začal organizovat tým spolupracovníků, kteří by byli schopni bibli přeložit. Hlavními překladateli byli manželé Halasovi. Jak uvádí paní Halasová, začátky byly neuvěřitelně těžké. Překládali tajně doma po práci, jedinými svědky byly jejich děti. Bylo neuvěřitelným štěstím, že se to podařilo utajit před státní bezpečností. Práci také zbrzdilo uvěznění Dominika Duky. Česká verze vznikla metodou srovnávacího překladu z francouzštiny a původních biblických jazyků. Původně se zamýšlelo tisknout bibli v Polsku a k nám ji propašovat. Listopadová revoluce všechny problémy vyřešila.

Jeruzalémskou bibli nedávno pokřtil v Opavě pražský arcibiskup a primas český Dominik Duka. Musel cítit patřičnou hrdost, je to opravdu skvělé dílo. Bible má přes 2 000 stránek, ale co je důležité, má rozsáhlý a přehledný poznámkový aparát.

Má několik verzí. Standardním vydáním je „zelená Jeruzalémská bible“ (cena 650,- Kč), velice vydařená je „zlatá bible“ se zlatou ořizkou, zlatou imitací kůže a nehtovými záložkami, které přehledně označují jednotlivé kapitoly (cena 1400,- Kč), další je „hnědá bible“ ve zmenšených rozměrech, ale rovněž s nehtovými záložkami (cena 750,- Kč), ještě je k dispozici „červená bible“ rovněž s nehtovými záložkami v rozměru 165 × 210 mm (cena 850,- Kč), dále je vytištěna řada pracovních sešitů pro pracovní účely. Euromedia Group vydalo exkluzivní vydání Jeruzalémské bible s reprodukcemi vzácných středověkých iluminací. Je to nádherná kniha, ale cena je dost přes deset tisíc. Jako dárek ji dostal také pan prezident. Připravuje se malé vydání Jeruzalémské bible vhodné pro cestování.

Bible není jednoduché čtení a aby ji člověk vnímal, musí se na to připravit. Já si ji otevírám nejraději namátkově. Vždy najdu něco, nad čím je hodné se zamyslet. Naposledy jsem otevřela stranu 1721 – Evangelium sv. Matouše – „Ježíš je pán, jehož břemeno je lehké – Přijďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a prohýbáte pod břemenem a já vám ulehčím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný, a naleznete ulehčení pro své duše. Ano, mé jho netlačí a mé břemeno netíží“.

Závěrem ještě jen citát z díla I. Kanta, předního světového myslitele a filosofa: „Bible je mým nejvzácnějším pokladem, bez něhož by ze mne byl ubožák“.

Ke druhé knize už jenom krátce. Je jí „**Sto postav z Bible**“. Autorem je R. P. Nettelhorst, profesor biblických věd a jazyků na Quartz Hill School of Theology, kterou založil a kde je viceprezidentem. Nejenže popisuje příběhy nejporozuhodnějších a nejvýznamnějších osobností Starého a Nového zákona, ale doplňuje je přehledně jejich rodokmenem. Navíc u každé postavy je reprodukce významného výtvarného díla, protože biblické příběhy inspirovaly vždy největší umělce všech dob. Je to krásná kniha na křídovém papíře a s opravdu vydařenými barevnými reprodukcemi.

Cena je příznivá – 299,- Kč. Kniha byla velice rychle rozebrána, proto jsou k dispozici už jen knihy z dotisku.

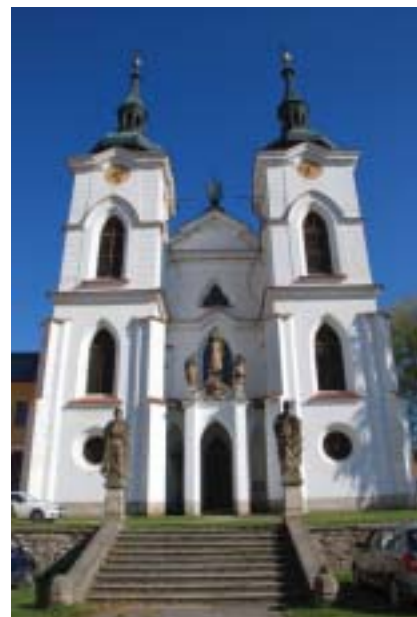
B.H.

KDYŽ PROMODLENÉ „MÚRY“ VYPRÁVĚJÍ ... ANEB ZASTAVENÍ V ŽELIVĚ

Již jako dítě jsem slyšela o premonstrátském klášteře Želiv od svého dědečka. Tehdy jsem nechápala, ale přesto cítila, že toho místa je něčím výjimečné. Letos na začátku května jsem měla možnost navštívit toto poutní místo na druhém konci naší královéhradecké diecéze osobně a přesvědčit se, že jeho „múry“ skutečně mohou vyprávět..

Klášteř byl založen roku 1149 olomouckým biskupem Jindřichem Zdíkem, kterého oslovily zásady nově vznikajících řeholních společenství premonstrátů. Během staletí se střídala období rozkvětu a úpadku, ale holé poničené zdi vítaly želivské bratry, kteří se vraceli z vyhnanství ještě mnohokrát.. Naposledy v roce 1990..

Mým průvodcem se stal P.Gottschalk, který je jedním z bratří premonstrátské komunity pocházející ze Slovenska. Před vstupem do kláštera působil jako politický reportér. Než jsem se stačila porozhlédnout vystoupali jsme společně k malé barokní kapličky, kde byl nádherný výhled do okolí. Uvědomila jsem si, že je zde krajina opravdu kouzelná a jak pravil můj průvodce: „Skutečně je tady krásné v každém ročním období“. Během cesty zpátky mezi rozkvetlými stromy a lukami plnými žlutých pampelišek jsem přemýšlela, kolik generací chodilo těmito pěšinkami, kolik modliteb bylo vysloveno a jaké osudy se zde odehrávaly. To vše jsem si mohla více uvědomit při prohlídce kláštera. K vidění je mnoho -krásné secesní schodiště, bohatě zdobený malovaný refektář, kapitulní síň s bohatou intarzií a také kostel Narození Panny Marie (stavitelský skvost Jana Blažeje Santiniho), kde je na bočním oltáři vyobrazen dokonce král Herodes..



V křížových chodbách jsou umístěny výstavy týkající se historie i života v klášteře, různé fotografie a četné dokumenty, které se vztahují k 50.letům minulého století. Tehdy byly premonstráti násilně odvléčeni a v klášteře byl zřízen internační tábor pro nepohodlné kněze a řeholníky. Tehdy byl nově zvolený opat Vít Bohumil Tajovský spolu s jinými kněžskými odsouzen a prožil celkem 11,5 let ve věznicích na Pankráci, Valdicích, Mírově a Leopoldově... Velmi mne zaujal text pobožnosti křížové cesty, kterou se modlili právě kněží nepohodlní režimu.

Během prohlídky se k nám přidali poutníci na kolech z Pelhřimova. Společně jsme vystoupali až ke zvonům ve věži kostela, zaposlouchali se do krásného hlasu zvonů (dodnes se jejich srdce rozhoupává ručně), prošli se po klenbě kostela a nakonec ti odvážní z nás vlezli malým otvůrkem do bývalé hrobky želivských premonstrátů..

To, co ale Želiv činí Želivem je také živá, otevřená komunita bratří. Svě o tom ví také zpěvačka Nad'a Urbánková, které bratři v těžkých chvílích nabídli pomoc. Rozhovor s ní jsme mohli číst v nedávném čísle Katolického týdeníku.

Současný opat Bronislav Miroslav Kramár, který byl letos znovu zvolen opatem ve svém vítacím dopise píše: "Ten kdo má v srdci Boha, se ničím nezneklidňuje", hovořival náš svatý zakladatel Norbert. Přijďte do Želiva a objevte a odnese si od nás kus Božího pokoje.

Přijďte do Želiva načerpat a nechat se obdarovat, jako já...

Více informací o duchovních cvičení a dění v Želivě najdete na internetových stránkách www.zeliv.eu

B.Marková

KAPLIČKA PO 20 LETECH.



hezké, jak jsou lidé ještě ochotní pomoci, při úklidu v Hůře muži osekali trávu, odklidili, ženy vydrhly schody i dlaždice u kapličky, vše uklidily, nachystaly květiny a nakonec ještě napekly koláče a to všechno bez nároku na nějakou odměnu. Dělalí jsme to rádi a bylo nám tam dobře.“

Nejdříve se musím omluvit za nepřesnosti v minulém článku (20 let je 20 let) a potom těm, kteří přišli na základě mé informace do Hůry už v devět hodin. I já jsem šla na devátou, ale dobří lidé mě včas zastavili. Naštěstí bylo krásné počasí, které přispělo k příjemnému prožití poutní mše svaté a slavnostní ráz pak dodala této pouti Dolnočermenská kapela. Nechyběli ani doma upečené koláče. Sešlo se nás docela hodně, těžko odhadnout kolik. Stáli jsme rozmístěni po uličkách, na stráni a bořili se do měkké hlíny. Zavzpomínali na dobu nedávno minulou. A můj osobní pocit je, že vidím naději v naší společnosti. Je dobré, že umíme slavit slavnostní okamžiky našeho života, vždyť za tím stojí vždy spousta úsilí a práce nejen s přípravou, ale i odhodlání, se účastnit. Pro některé to může být obrovský výkon.

Zeptala jsem se jedné paní z Petrovic, co by řekla na pouť. Bez velkého přemýšlení mi sdělila: „Napiš, že je moc

J.M.

„KRABIČKOVÁ SBÍRKA“ VE FARNÍM KOSTELE SV. JIŘÍ – 2010/2011



Ty jsi můj blízký,
Ty znáš mou
budešnost,
neví, kdo by mne
vytrhl z Tvé ruky.

Od adventu 2010 do Velikonoc 2011 probíhala v našem farním kostele již čtrnáctá „krabičková sbírka“. V krabičkách umístěných na stolicích u vchodů se sešlo mnoho věcí a pomůcek, které byly odeslány Charitám ve Valašském Meziříčí a sv. Anežky v Otrokovicích. Oba balíky i peníze byly odeslány dne 20. června 2011. Charity pak odesílají věci misiím v zahraničí.

V penězích se sešlo **824,- Kč**. Z toho bylo odesláno **650,- Kč** pro Nadaci Likvidace Lepry Praha na léky pro nemocné malomocenstvím, TBC a malárii a pro provoz dvou čs. nemocnic v Indii. Poštovné dvou balíků a složenky činily **174,- Kč**.

Charitě Valašské Meziříčí byl odeslán balík se známkami a optickými brýlemi (68 optických brýlí, 31 pouzder na brýle, 9 párů optických skel, několik slunečních brýlí).

Charitě sv. Anežky české v Otrokovicích bylo odesláno vše ostatní, co se sešlo:

1 dámské hodinky (1 nefunkční hodinky vyhozeny), 1 krabička s růženci, bižuterií, s medailonky, přívěsky s řetízkem, bižuterie, 3 pastelky, 21 funkčních propisek, 30 propisek v originál. balení, 10 sešitů, 3 bloky A3, 1 balík papírů, 2 sady příborů v orig. balení, 2 baterky (malá a velká), dále sáček bavlnek, stuh, knoflíků, 1 obálka kalendářků, 1 obálka telefonních karet a několik dalších drobných předmětů.

Vše, co se podařilo díky vám sesbírat a poslat prostřednictvím charit pro misie, bude mířit utrpení, bídu, hlad a nemoci, šířit vzdělanost a víru u našich vzdálených bratří a sester v rozvojových zemích Afriky, Jižní Ameriky, Asie a Oceánie. Pamatujte, prosím, na tyto sužované bratry a sestry také modlitbou!

Vám všem, věřícím z naší farnosti, kteří jste podpořili tuto sbírku, ať hmotně, finančně, modlitbou nebo osobní obětí, patří upřímný dík Pán Bůh Vám zaplat' za lásku a milosrdenství, které projevujete tímto způsobem trpícím a chudým! Ještě jednou vám upřímně děkuji!

Za org. Vlad. Jansa

ŠLI TŘI, ŠLI DVA... NE, ŠLO JICH MNOHEM VÍC ...

...už nemůžu dýchat. Nohy jsou dřevěné, ale nesmím to vzdát! Co tu dělá zrcadlo??? Nee... mám zelené vlasy?? Vždyť... „Ségra vstávat, je skoro pět hodin!!!“...uf, byl to jen sen... A takhle to nějak začalo. Ráno stres, ale o půl šesté jsme se v konečném počtu třinácti členů sešli před farním kostelem.



S modlitbou a požehnáním vykročili směrem ke kravínu, kde se za oblačky začalo ukazovat i sluníčko, které všem věstilo, že bude nádherný den. Ranní studená rosa zkomplikovala některým členům chůzi, a proto hned po výstupu prvního kopce byla na místě přestávka U Smírčích křížů. Zalepili jsme puchýře a konečně zvesela za sluníčkem. Plánovaná trasa vedla kolem pole do Bystříčka, směr Bystre až do Čenkovic. Kde u konzumu před kostelem každý vytáhl své energetické zásoby, aby nabral sil. Protože při pohledu na cestu, která až k vrcholu lemovala



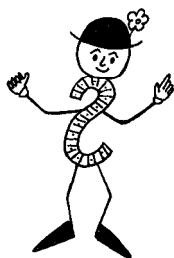
místní sjezdovku, se některým podlamovala kolena. To ale nikdo netušil, jaká odměna nás nahoře čeká. V tomto případě zabodoval pan Pecháček, jelikož má přátele i na vyšších místech než je Dolní Čermná. Všichni měli tu čest přijmout pozvání od milé paní na kafe, kapičku čajičku, nebo domácí kapičku pro zahřátí☺. Časová rezerva vypršela, a tak jsme se vydali dál na Červenovodské Sedlo, kde nás pro změnu zahřála krbová kamínka a srdečný úsměv místní obsluhy... Po obědě se zase šlo polem nepolem (přes autobusovou zastávku v Červené Vodě, kde jsme znovu dobili energii čokoládou), cestou necestou, potůčkem i nepotůčkem, z kopečka a do kopečka, s legrací i písničkou až k prameni pod klášterem. Během minutky byly suché rty zvlážené, uchozené a zaprášené nohy čisté. Proto s dobrým pocitem a posledními silami jsme došli až na Hedeč, kde se někteří občerstvili nabídkou v hostinci, jiní dali za vděk zbytkům domácích zásob. Před klášterem nás přivítaly i první rodiny s ostatními farníky, kteří tu s očekáváním vyhlíželi vyčerpané poutníky. Ovšem, mýlili se. Sil bylo na rozdávání!☺ V patnáct hodin jsme na mši svaté mohli všichni poděkovat našemu Pánu, odevzdat mu naši farnost a prosby, které si každý donesl ve svém srdci. Nakonec společně foto na schodech a hurá domů...☺



Klára & Majka

AHOJ DĚTI!

Setkáváme se opět na sklonku léta. Je za námi období označené kouzelným slovem prázdniny. Jako bychom minuli dopravní značku, na níž by toto slovo bylo škrtnuté. Stejně jako když projíždíme nějakou obec nebo město.



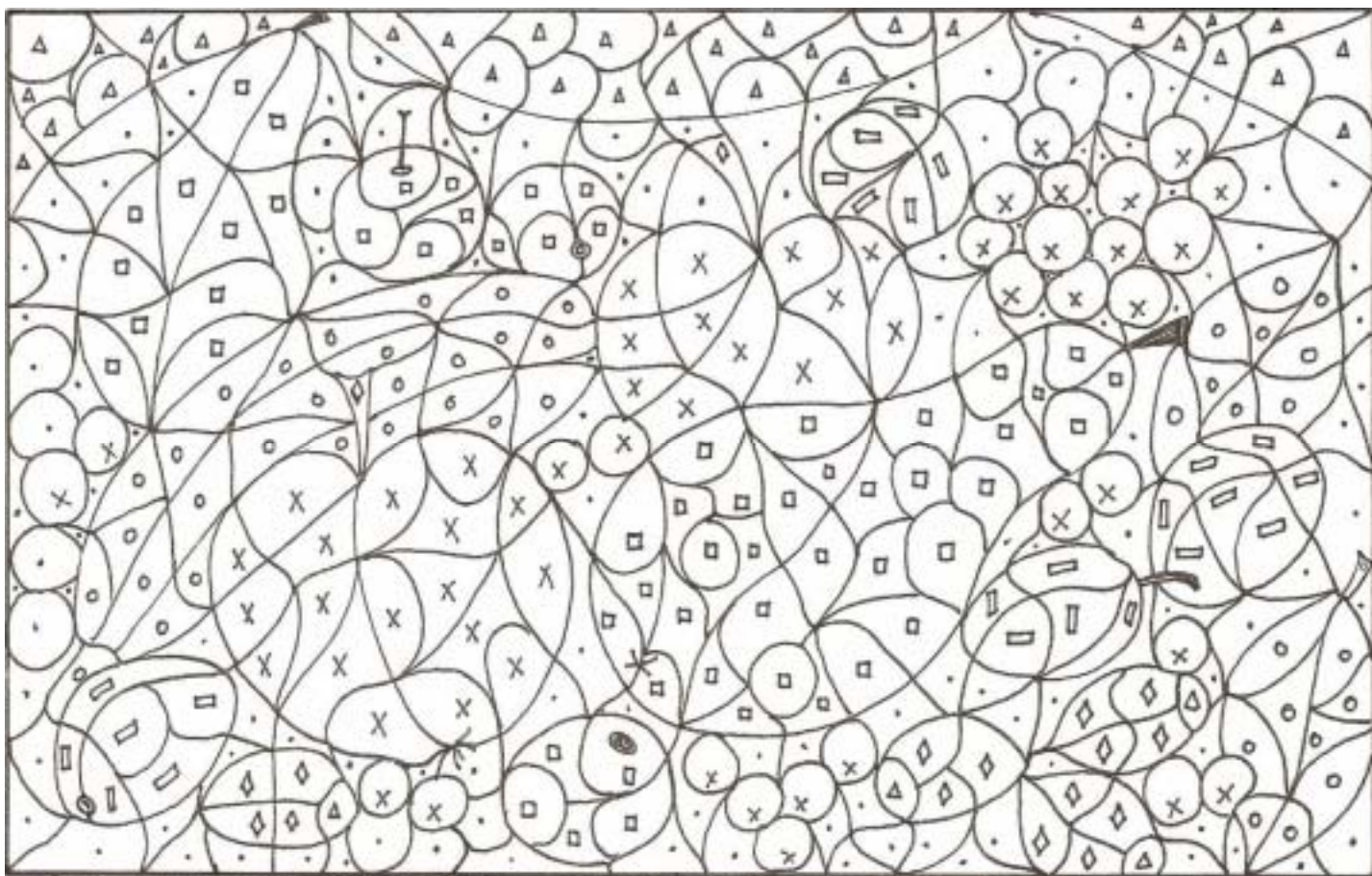
Určitě jste po dnech volna a odpočinku načerpaly spoustu sil a vykoučíte úspěšně do nového školního roku. Zatímco školní výuka stojí na svém začátku, příroda už odevzdává své plody. Přeji vám, abyste celý školní rok zvládaly úspěšně a na jeho konci sklízely ty nejlepší plody.

Dnešní obrázek se vám objeví až po vybarvení všech políček. Vybarvujte podle značek odpovídající barvy.

Legenda:

△ - bílá, □ - žlutá, × - červená, ▭ - modrá, ○ - zelená, ◇ - hnědá, - - - oranžová

(Otzávníček)



Pro starší:

Nepřehlédnutelnou událostí, která se pojí k začátku školního roku, je zářijová pouť na Mariánské Hoře. Je vždy nejen takovou krásnou tečkou za létem, ale hlavně místem, kde nás Panna Maria obdarovává. Přicházíme společně slavit její narozeniny a přinášíme jí všechny naše radosti i starosti a bolesti. S otevřeným srdcem máme možnost načerpat velmi mnoho.

Děkujeme tedy Pánu, že máme v blízkosti právě toto MARIÁNSKÉ poutní místo. Slovo mariánské je úmyslně zvýrazněno, protože jeho 9 písmen figuruje v sudoku – malém „přemýšlecím“ cvičení po prázdninách. Takže, přeji hodně úspěchů při řešení a krásně prožitou pouť.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Do letního obrázku patřily výstřižky s čísly 1, 3, 6. Pořadí doplňovaných slov: apoštolů, církve, Ondřej, rybář, Šimon, Petr, skála, Mesiáš, Getsemanské, třikrát, Galilejského, Jeruzalémě, Židům, nežidovským, modlitby, dvou, Neronem, hlavou.

N			M		S
I	S			A	Á
	A	R	É		
S		I			A
	Á	S	É	M	
K		N			R
	R	S	Á		
É	N		K		I
A		É			N

ZKUŠENOSTI:

Oblek pro syna

Byli jsme pozváni na svatbu a po ní jsme chtěli jet rovnou na dovolenou. Vedle balení k moři jsme tedy museli ještě přemýšlet o tom, co si my i děti oblékneme na svatbu. Zdálo se mi, že pro našeho sedmiletého syna budou stačit nové kalhoty a pěkné tričko. Manžel však měl úplně jinou představu. Pokládal za vhodné, aby měl oblek s košilí. Mně se zdálo přehnané kupovat něco extra jen pro tuto příležitost a ani jsem nevěděla, kdy bych to zvládla. Bylo třeba ještě vyřídít mnoho věcí.

Myšlenka na to mě však neopouštěla. Cítila jsem, že to pro manžela bylo důležité. Pomyslela jsem si, proč tedy neudělat svou část. Trošku času se ještě najde. Z lásky k manželovi jsem se rozhodla, že se o to aspoň pokusím, a tak jsem se šla podívat do secondhandu s oblečením pro děti. Když jsem prodavačce řekla své přání, řekla: „Tak to bych pro vás něco měla!“ Hned mi přinesla pěkný oblek s bílou košilí a kravatou – vše v potřebné velikosti. A pak mi dokonce nabídla, že ho mohu po vyčištění a za drobný poplatek opět vrátit.

Synovi oblek padl jako ulitý a já jsem žasla nad tím, jak byl můj malý krok a naslouchání vnitřnímu hlasu odměněn.

C. H.

převzato z časopisu Nové Město



Nebyla to vůbec nuda

Nikdy jsem nevěděla, o čem se mám bavit se starými lidmi. Myslel jsem si, že mají úplně jiné zájmy než já nebo moji přátelé. V létě jsem ale často chodil k babičce, protože blízko jejího domu bylo koupaliště. Často jsem tam zval i své přátele. Většinou jsem se pak u babičky na chvíli zastavil, abych ji pozdravil, ale hned jsem zase spěchal pryč. Jednoho dne jsem si pomyslel, že to tak nemůže jít dál. Chtěl jsem konec konců milovat tak, jak nám to ukázal Ježíš. On se stále snažil se všemi budovat vztah. Tak jsem si předsevzal, že se budu víc snažit. Když jsem chtěl jít zase na koupaliště, nejprve jsem poseděl u babičky, místo abych hned utíkal pryč. Vyptával jsem se jí na mnoho věcí z jejího života. K mému překvapení to vůbec nebylo nudné. Když jsme se potom rozloučili, bylo to úplně jiné než jindy a byl jsem strašně rád.



N. S., Chile (16 let)

převzato z časopisu Nové Město

Udělat i bláznivé věci

Prožívala jsem velmi náročné období. Změnila jsem práci, a tak bylo pro mne všechno nové. Denně jsem si musela zvykat na nové věci. Když jsem se večer vracela domů, cítila jsem se prázdná a vyhořelá. Protože byla zrovna doba výprodeje, cestou jsem se ještě dívala po obchodech. Jednou večer jsem uviděla nové plavky. Moc se mi líbily, ale byly příliš drahé. Současně jsem cítila, jako by mi někdo říkal: „Nech to být! Nepotřebuješ tak drahé plavky.“

Přesto jsem si je ale koupila. Už cestou domů se ve mně rozhostil velký smutek. Roky jsem se už snažila žít podle evangelia a chtěla jsem ve svém životě dávat na první místo Boha. A nyní jsem jeho hlas jednoduše ignorovala! Byla jsem sama sebou zklamaná, že jsem podlehla touze „mít“ a že najednou byly pro mne plavky důležitější než všechno ostatní. Vztah s Bohem jako by tím byl nějak zastřený. Napadlo mě srovnání se vztahem lásky. Když je člověk až po uši zamilovaný a chce se po nějaké rozepři s druhým usmířit, vyjádří konkrétním skutkem nebo dárkem, jak moc toho druhého miluje. Podnikne pro to i úplně bláznivé věci! Plavky ale vrátit nešlo, protože byly ve slevě. Napadlo mě, že mé sestře se moc líbila jedna z mých blůz. Bez váhání jsem otevřela svoji skříň a vzala jsem tři své nejoblíbenější blůzky, které bych za normálních okolností nikomu nedala. Přinesla jsem je sestře a řekla jsem jí: „Jestli ti budou, dám ti je.“ Bylo to, jako bych je darovala Ježíši. Když si teď na sebe beru ty plavky, vždycky mi to připomene, abych měla ve svém srdci Ježíše na prvním místě.

P. Ö.

převzato z časopisu Nové Město

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Září 2011			
Ne 4. 9.	23. neděle v mezidobí	7.30	Menclovi 193
		16.00	Formánkovi 202
Ne 18. 9.	25. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 172
		16.00	Jurenkovi 160
Ne 25. 9.	26. neděle v mezidobí	7.30	Langrovi 173
		16.00	Kunertovi 458
St 28. 9.	Slavnost sv. Václava	19.00	Kunertovi 125

Říjen 2011			
Ne 2. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 53
		16.00	Klekarovi 292
Ne 9. 10.	28. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 55
		16.00	Jansovi 65
Ne 16. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Řehákoví 283
		16.00	Venclovi 288
Ne 23. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 411
		16.00	Adamcovi 18
Ne 30. 10.	31. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
		16.00	Jansovi ml. 7

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V září 2011 oslaví:**

88 let	paní Helena Vašíčková	z Dolní Čermné
86 let	pan Jaroslav Šebrle	z Dolní Čermné
83 let	pan Václav Vávra	z Horní Čermné
81 let	pan Josef Nastoupil	z Dolní Čermné
79 let	paní Jarmila Marková	z Dolní Čermné
78 let	paní Marie Havlová	z Dolní Čermné
78 let	pan Oldřich Dostál	z Dolní Čermné
78 let	paní Jaroslava Macáková	z Dolní Čermné
76 let	paní Ludmila Hubálková	z Verměřovic
71 let	pan Zdeněk Macháček	z Dolní Čermné
70 let	paní Božena Motlová	z Dolní Čermné
60 let	pan Jan Dušek	z Verměřovic
60 let	pan František Křivohlávek	z Dolní Čermné
50 let	pan Václav Syka	z Verměřovic
50 let	P. Pavel Seidl	z Chlumce nad Cidlinou



Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

ve Verměřovicích	30. 7. 2011	Eliška Štěpánková	z Mistrovic
v Dolní Čermné	31. 7. 2011	Anežka Filáčková	z Teplic
v Dolní Čermné	31. 7. 2011	Václav Filáček	z Teplic
v Dolní Čermné	7. 8. 2011	David Němeček	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	13. 8. 2011	Gita Sojákova	z Horní Čermné

Rodičům pokřtěných dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Církevní manželství uzavřeli:

na Mariánské Hoře 14. 8. 2011 Lenka Betlachová z Horní Čermné a Alois Bělaška ze Zlína

Novomanželům Bělaškovým rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	15. 7. 2011	s panem Adolfem Peichlem	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	12. 8. 2011	s panem Ladislavem Svobodou	z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	datum	hodina	místo
kurz sebeobrany	sobota	10. 9.	15.00 – 16.30	Orlovna
vikariátní setkání mládeže	pátek	16. 9.	po mši svaté	fara

Kurzy sebeobrany

Opět přicházíme s nabídkou kurzů sebeobrany, které se budou konat vždy v sobotu odpoledne **od 15.00 h. - do 16.30 h.** v těchto termínech: **10. 9., 8. 10. a 15. 10.2011.** Kurzy probíhají pod vedením pana Reného Nedvěda a konají se v **Orlovně v Dolní Čermné.** Všichni jsou zváni.

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

5. září	-	pondělí	23. týdne v mezidobí
6. září	-	úterý	23. týdne v mezidobí
			19.00 Dolní Čermná - na poděkování Pánu Bohu a za další pomoc a ochranu
7. září	-	středa	23. týdne v mezidobí
			19.00 Dolní Čermná – za rodiče Majtánovy, dceru a duše v očistci
8. září	-	čtvrtek	Svátek Narození Panny Marie
			7.30 Dolní Čermná
9. září	-	pátek	23. týdne v mezidobí
			19.00 Dolní Čermná – za Marii a Antonína Pecháčkovy



Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

23. neděle v mezidobí

4. září 2011

36. a 37. týden / 2011

Poutní slavnost na Mariánské Hoře v sobotu 10. září a v neděli 11. září 2011

sobota 10. září:

ve 19.00 h. rytmická mše sv. - za požehnání pro všechny mladé lidi

ve 20.00 h. modlitba křížové cesty - venku na Mariánské Hoře

od 20.45 h. – do 21.30 h. - chvíle pro občerstvení

od 21.30 h. – do 22.30 h. - společná adorace zakončená svátostným požehnáním - v poutním kostele

od 22.30 h. – do 24.00 h. - možnost soukromé adorace - v poutním kostele (potom se kostel zavírá!)

neděle 11. září:

ve 7.30 h. mše sv. - za farníky - v poutním kostele

ve 10.00 h. mše sv. - za poutníky - slouží P. Josef Roušar - venku v areálu křížové cesty

ve 14.00 h. koncert duchovní hudby - vystoupí: Hana a Otakar Tvrď a Jana Lesná - v poutním kostele

ve 15.00 h. modlitba křížové cesty - v poutním kostele

ve 16.00 h. mše sv. - za Marii a Josefa Hrdinovy - slouží P. Pavel Seidl - venku v areálu křížové cesty



Příležitost ke sv. zpovědi v poutním kostele:

od 7.00 - do 12.00 h., od 13.30 h. – do 14.00 h. a od 15.00 h. - do 17.00 h. (během koncertu se nezpovídá)

Kostelní sbírka této neděle je určena na potřeby poutního kostela na Mariánské Hoře.

Odjezdy autobusů z Verměřovic od kostela na Mariánskou Horu: v 6.45 h., 9.15 h. a ve 14.30 h.

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovici a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné.

Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět.

Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: v 8.30 h., ve 12.30 h. a v 17.30 h.

Upozorňujeme, že z důvodu nepřítomnosti otce Josefa nebude v úterý 13. 9. a ve středu 14. 9. 2011 v kostele v Dolní Čermné mše svatá. Otce Josefa bude zastupovat P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče. V případě zaopatřování a pohřbu volejte na tel. číslo: 605 543 654.

12. září - pondělí Jména Panny Marie

13. září - úterý sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve

14. září - středa Svátek Povýšení svatého kříže

15. září - čtvrtek Panny Marie Bolestné

7.30 Dolní Čermná – za Marii Pecháčkovou, rodiče a sourozence

16. září - pátek sv. Ludmily, mučednice

19.00 Dolní Čermná – za Ludmilu Mačátovou

17. září - sobota 24. týdne v mezidobí

19.00 Petrovici – za Václava Formánka a oboje rodiče

18. září - neděle – 25. neděle v mezidobí

7.30 h. - Dolní Čermná - za Jaroslava Bednáře a rodinu Bednářovu

9.00 h. - Verměřovice - za Roberta Vágnera, rodiče a sourozence

16.00 h. - Mariánská Hora - na poděkování za Boží pomoc a ochranu

Příležitost ke sv. zpovědi:

Ve farním kostele se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2011

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 18. září 2011, Poutník vyjde 2. října 2011

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.